

Още по-вече се зарадвала Станка, когато еднѣжъ забѣлѣзала на клонченцата малки пѣпчици, които слѣдъ 2—3 дена се разпукнали въ разкошни алені рози.

Въ това врѣме се разболѣла Станкината обична дружка, Еленка. Станка знаела, че и дружката ѝ много обича цвѣтята. Тя рѣшила да я зарадва. Бързо взела саксията и я занесла у Еленкини.

— Подарявамъ ти това красиво цвѣте, мила дружке! Дано ти донесе здраве и радостни минути! казала Станка, като турила разцвѣтѣлитѣ рози до възглавницата на болната си другарка.

Еленка отворила очи и ги вперила въ красивитѣ цвѣтя. Тя протегнала рѣка и прѣгърнала своята подарителка. Слѣдъ това сѣкашъ ѝ станало по-леко. Отъ сърце и душа се радвала тя на аленитѣ рози.

Радостна била и Станка, за дѣто съ труда си могла да достави такова удоволствие на своята обична, тежко-болна другарка.

